

Het onderstaande heeft betrekking tot de memorie van toelichting. Een complex verhaal dat aan alle kanten rammelt. De rest hoef je dan eigenlijk al niet meer te bekijken... dat kan gewoon niet goed zijn.

Het betreft een voorstel dat om te beginnen **NIET af** is en dus om die reden alleen al NIET goed beoordeeld kan worden. Dit blijkt op meerdere plaatsen, bijvoorbeeld uit het ontbreken van informatie of het gebruik van termen als “het heeft niet de voorkeur”. Nu stuit ik al op een grote hoeveelheid bezwaren waaraan beter nu tegemoetgekomen kan worden dan dat er voor de zoveelste keer (dure!) **rechtszaken** tegen overheid en belastingdienst nodig zijn – rechtszaken die geen enkel nut dienen, onnodig beslag leggen op de reeds beperkte capaciteit en die alleen verliezers zullen kennen.

Het voorstel is ongelooflijk **complex**, vraagt uitgebreide administratie en zal door velen als een (te) **grote last** ervaren worden. Deze ingewikkeldheid zal leiden tot veel (grote?) **fouten** bij de belastingaangifte van particulieren. De consequenties van die fouten kunnen ernstig zijn, zie de **toeslagenaffaire**.

Grootste bezwaar is dat er GEEN aandacht is voor de **uitgangspunten**, onder de noemer “eerlijke belastingheffing” wordt aan de fundamentele voorbijgegaan:

- De inkomsten uit box 3 van ca. 4 miljard zijn voor de overheid van betrekkelijk gering belang. De **afweging** of op deze wijze belastingen van (vermeend) inkomen uit vermogen wel **zinvol** en **doelmatig** is **ontbreekt**. De uitvoeringskosten voor de nieuwe box 3 wetgeving zijn immens voor burgers, bedrijven, banken EN de overheid. Alle ICT infrastructuur moet tegen hoge kosten aangepast worden, los nog van eventuele reparaties in de wetgeving. Houd hierbij ook rekening met de toenemende complexiteit – en daarmee kosten - van data beveiliging en het voldoen aan privacy wetgeving. Is de wetgever zich hier wel voldoende van bewust?
Wanneer het uitgangspunt wijzigt en inkomen uit vermogen niet belast zou worden dan worden de extra bestedingen van dat eventuele inkomen uit vermogen WEL belast; deze meerinkomsten *plus* de ICT besparingen bij de overheid *plus* de rendementseffecten (met dito *extra* belastinginkomsten) kunnen heel wel in de orde van grootte uitvallen als de inkomsten die de nieuwe box 3 heffing beoogt. In dat geval is het ronduit pervers om deze wetgeving in te voeren want het enig resultaat zal dan een toename in regelgeving en controle zijn terwijl en geen enkel positief effect tegenover staat. Het leidt dan tot grootschalige kapitaalvernietiging en daarmee de facto tot een afname van het concurrerend vermogen c.q. welvaart van Nederland.
De precieze berekening gaat voor een individu te ver, ik draag dit graag over aan de professionele rekenmeesters waar de overheid over beschikt.
Het is beter te kiezen voor vergaande vereenvoudiging, het niet belastingen van (vermeende) vermogensinkomsten.
- Burgers worden zonder blikken of blozen gelijk gesteld aan ondernemers en er wordt verondersteld dat alle **burgers uitermate calculerend** zijn. Vanwaar die **aanname**?
- De wet ademt een sfeer van **controledrang** uit, een gevolg van een combinatie van **geldzucht** bij de overheid en een **hoge mate van wantrouwen** richting burgers en bedrijfsleven. Zoals de waard is vertrouwt ie zijn gasten zegt men wel eens en het is niet voor niets dat het vertrouwen van de burgers in de overheid op een historisch laag peil staat. Waarom kiest de overheid niet voor het beperken van haar **financiële inhaligheid** door de **spilzucht** in te perken? Daar zijn genoeg mogelijkheden voor.
- **Mensenrechten**. De bestaande box 3 wetgeving leidde tot rechtszaken ten aanzien van de rechten van de mens; de heffing was namelijk zodanig vormgegeven dat de facto sprake was van

onteigening. Het nieuwe voorstel is op dat punt geen haar beter. Zo wordt er bijvoorbeeld geen rekening gehouden met inflatie terwijl die de afgelopen jaren (!) wederom (!) een factor van belang is. Ter illustratie: De inflatie is op dit moment officieel ca. 3,5% (volgens sommigen meer dan 10%) terwijl de risicovrije rente rond de 1,5% ligt. Dat banken aan dat spaargeld via de ECB meer dan 4% verdienen laten we nu voor het gemak buiten beschouwing. De ontvangen rente is dus (fors) lager dan de inflatie en het nog eens heffen van belasting op die (te lage) rente-inkomsten is pervers.

- **Het belang van de belastinginning staat voorop;** dit blijkt uit het gegeven dat achteruitgang voor groepen belastingplichtigen geaccepteerd wordt als een vorm van “collateral damage”. Waarom wordt niet als uitgangspunt genomen dat die schade voor rekening van de overheid komt en niet voor rekening van burgers en bedrijven? Waarom zijn de uitgaven van de staat “heilig” en moeten burgers en bedrijfsleven zich daar altijd maar naar voegen? Houd hierbij voor ogen dat **de burger zich op geen enkele wijze kan verweren tegen ondoelmatige en ongewenste bestedingen van de overheid!** De (continue wijzigende) fundamentele van de belastingheffing zijn *nooit* voorgelegd aan de bevolking, die wel door steeds meer ambtelijke hoepels moet springen.
- **Op oneigenlijke wijze afdwingen van politieke wensen (lobby?) via de belastingwetgeving.**
De absurd hoge belasting van verhuurinkomsten, gecombineerd met de draconische maatregel van minister de Jonge, zal leiden tot verdere verkoop van (door particulieren) te verhuren onroerend goed en daarmee tot het teniet doen van de huur in de vrije sector. Tevens zal de nieuwbouw van woningen verder in de verdrukking komen doordat er geen rendement meer te behalen is terwijl de regelgeving wurgend wordt. Dit is alleen te begrijpen als de overheid naar een soort communisme toe wil waarin huur alleen bij (vormen van) staatbedrijven mogelijk is. Dit is nooit naar behoren voorgelegd aan de belanghebbenden (stakeholders), met name de bevolking.
- **Appels met appels vergelijken – onjuiste voorstelling van zaken, framing.**
Ook hier gaat het mis; zo worden in voorbeeld 4 op pagina’s 33 en 34 (on)bewust (?) een fout vergelijk gemaakt waardoor feitelijk het frame ontstaat dat de nieuwe wetgeving voordelig zou zijn voor woningverhuurders. De fout zit er in dat er van uit gegaan wordt dat kennelijk elk jaar onderhoudskosten gemaakt worden EN dat de woning gefinancierd is. Dat strookt niet met de realiteit en het voorbeeld in de oude regeling. Wanneer voor deze aannames gecorrigeerd wordt door de onderhoudskosten op nul te stellen en uit te gaan van een pand zonder financiering dan gaat in het gegeven voorbeeld het voordeel uit verhuur van 21.000 euro naar 29.000 euro. De belasting wordt dan geen 6.800 euro maar 9.860 euro, 50% hoger dan genoemd in het voorbeeld. De feitelijk af te dragen belasting stijgt dus met 24% van 7.971 euro per jaar naar 9.860 euro per jaar. Waar het publiek de indruk heeft dat de verhuur van een woning belastingvrij is en dat verhuurders (pandjesbazen) slapend rijk worden over hun rug blijkt de realiteit compleet anders en is juist de overheid met zeer hoge belastinginkomsten de lachende derde. Ter illustratie. Een huis met een waarde van 400k wordt verhuurd voor 1500 euro per maand. In de nieuwe box 3 stelsel betekent het dat de overheid daar 900 euro van ontvangt en de verhuurder 600 euro overhoudt als bruto rendement (dus zonder de kosten in aanmerking te nemen).
- **Er is sprake van een eenzijdig financieel perspectief**
Sociaal maatschappelijke effecten worden weg gedefinieerd, bijvoorbeeld emigratie van (enigszins) vermogende Nederlanders waardoor belastinginkomsten wegvallen – direct maar ook indirect. Daarnaast leidt dit tot demografische effecten die horen bij het verarmen van de maatschappij. Willen wij dat wel?

Als de uitgangspunten niet deugen, dan kan de wetgeving per definitie niet deugen. Een te berde te brengen argument dat opdrachtgever (regering) en uitvoering (de opstellers van de voorgestelde nieuwe wetgeving) los van elkaar staan deugt niet; het is slechts verschuilen en geeft geen pas.

In dit voorstel haalt de wetgever weer eenzelfde truuk uit de kast als eerder (beperking zakelijk aftrekbare kosten): inkomsten worden tegen een hoger tarief belast dan de aftrek van kosten. Daarbij worden kosten naar gelieven van de wetgever buiten beschouwing gelaten. Dit is boekhoudkundig (accounting/GAAP) NOT DONE; het is feitelijk een vorm van **onteigening** door (deels) belasting te heffen op omzet (!) in plaats belasting te heffen op de winst.

De mate van voorspelbaarheid van inkomen blijkt verschil te maken voor de belastingheffing. Is hier nog commentaar nodig? Als ik het goed begrijp dan maakt het verschil of je bij wijze van spreken in 5 jaar 1000, 1000, 1000, 1000 en 1000 euro per jaar aan inkomsten hebt of dat je in eenzelfde periode 2000, 100, 400, 1500, 1000 euro aan inkomsten had... In het kader van de middelingsregeling voor gewoon inkomen is dat niet uit te leggen. In dit kader is het ook vreemd om het verrekenen van verliezen te beperken. Het voorstel is ook niet bijster duidelijk of het om box 3 inkomen gaat of over totaal inkomen.

Onduidelijk is hoe de box 3 wetgeving zich verhoudt tot buitenlandse investeerders (wereldwijd); komen zij beter weg dan de eigen bevolking?

De wetgeving lijkt onvoldoende rekening te houden met de situatie waarin een belastingplichtige tijdelijk twee huizen heeft, bijvoorbeeld in de situatie dat het nieuwe huis al gekocht (en bewoond is) en het oude huis (langer dan verwacht) nog niet verkocht is – een situatie die meerdere jaren zou kunnen duren.

In tegenstelling tot wat het voorstel beweert zijn er wel degelijk significante verschuivingen te verwachten.

- De afwijkende belasting van dividend en sparen zal leiden tot andere investeringsbesluiten.
- Verdergaande reductie – of zelfs eliminatie – van de verhuur in de vrije sector (door particulieren).
- Vermogenden met een laag inkomen zullen nut hebben van het risicovrij sparen in plaats van investeren – de overheid compenseert dat immers via toeslagen. Waarom risico nemen als dat niet loont? Dit los van de vraag of je bakkerskinderen brood moet geven.
- Veranderingen in de bevolkingssamenstelling door vluchtgedrag van vermogenden.